

for 3dje Kres, saa synes det dog, at der er Stemning for, at der skal gøres noget i den Retning. Det Arbejde, der i de senere Aar er lagt paa Sogneraadene ved de forskellige Love, der ere fremkomne, gør det jo ogsaa saare naturligt at gaa den Vej, som dette Lovforslag antyder, og jeg vil derfor hilse det med Glæde, hvis det bliver gennemført i Aar. Smidlertid er der meget forskellige Meninger om, hvorledes det rigtigst skal gribes an. Man ser jo af Oplysningerne i Folketingsudvalgets Betænkning, hvorledes Amtsrådene i det hele taget have behandlet denne Sag efter Kommunalloven af 1867 § 26 D. Man vil da se, at der er taget høist forskelligt paa denne Sag i de forskellige Amtskommuner. Nogle Kommuner have saaledes fastsat Hartkornet som det bestemmende for Medhjælpssummen til Formændene, men andre have, om jeg saa maa sige, rent vilkaarligt valgt et rundt Beløb. Tillige er der i forskellige Amtskommuner, f. Eks. i Sorø Amtsråd, allerede straks efter Loven af 6te Juli 1867 bevilget 16 Dre pr. Tønde Hartkorn til Medhjælpssum, uden at Sogneraadene behøvede at henvende sig til Amtsrådene. Andre have derimod strengt holdt paa, at der i hvert enkelt Tilfælde skulde ske Henvendelse til Amtsrådet, og at dette skulde give sin Sanction for, at et vist Beløb maatte blive udredet. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kres (Breinholt) ytrede for saa vidt i al Almindelighed sin Anerkendelse af Forslaget, men han var stærkt i Tvivl om, hvorvidt Hartkornet eller Indbyggerantallet eller maasse endog saa Arealet skulde tages som Grundlag for Beregningen. Jeg for mit Vedkommende ser ikke rettere, end at Forslaget, saaledes som det foreligger her, vilde være overordentlig heldigt og meget passende. Det er dog en Kendsgerning, at Arbejdet specielt for Sogneraadetsformanden væsentligt staar i Forhold til Indbyggerantallet. Størrelsen af Hartkornet har ikke saa megen Betydning, det er, om jeg saa tør sige, næsten et mere mekanisk Arbejde, der udføres for at komme til et Resultat med Hensyn til Skatteberegningen og saa fremdeles, medens dermod det store Indbyggerantal uægtelig lægger meget mere Vægt paa Sogneraadene og Sogneraadetsformændene. Man siger jo, at den, der har Stoen paa, ved bedst, hvor den trykker

Jeg kan f. Eks. selv, da jeg i en Narrække har været Formand for en stor Kommune, med Sandhed sige, at Indbyggerantallet i en væsentlig Grad har Betydning ved det Arbejde, der paahviler Sogneraadetsformanden. I den Kommune, hvor jeg har været Sogneraadetsformand, er der henved 600 Tdr. Hartkorn, og Indbyggerantallet er efter den sidste Folketælling 3,670. Lad os nu f. Eks. tænke os, at man gaar til den Maksimalgrænse, som er fastsat i dette Forslag, nemlig 15 Dre, saa vil det blive en Medhjælpssum af 550 Kr. 50 Dre, medens det, hvis Beregningen sker efter Hartkorn, kun bliver 150 Kr. I denne Kommune, hvis Befolkning lever under høist forskellige Livsvilkår, og hvor der derfor skal afgives en Mængde Erklæringer og Skrivelser — jeg kan nævne, der er saaledes i de senere Aar affattet mellem 1,500 og 2,000 Skrivelser, Erklæringer og Attester og saa fremdeles — og hvor man har et kommunalt Budget paa mellem 60,000 og 70,000 Kr., er der hidtil ydet som Medhjælp til Formanden 250 Kr. siden 1886. Jeg tør nok sige, at de fleste, hvis de skulde udføre dette Arbejde, vilde sige, at det er et forholdsvis lille Bederlag, idet Arbejdet optager en meget væsentlig Del af Formandens Tid. — Naar det ærede 3dje Medlem for 6te Kres (Ahlfeldt-Laurvig) sagde, at vedkommende Sogneraadetsformand jo kunde yde 100—150 Kr. af sin egenomme, skal jeg sige, at det efter min Opfattelse dog vilde være en stor Uretfærdighed, om man samtidig med at paalægge en Mand et meget byrdefuldt Hverv, oven i Købet krævede, at han skulde yde af sin egenomme 100—150 Kr. — Det ærede 1ste Medlem for 9de Kres (Mourier-Petersen) nærede nogen Betænkning ved Lovforslaget og udtalte endog, at det var et Spørgsmaal, om der trængtes til denne Lov. Det er min Opfattelse, at der trænges overordentlig haardt til den, da der som sagt er lagt et overordentlig stort og byrdefuldt Hverv paa Sogneraadetsformændene. Jeg tror derfor, at det vil blive hilset med Glæde blandt de kommunale Skattehære, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, og jeg vil meget anbefale det høje Ting at virke hen til, at dette kan ske. Der er af det ærede 1ste Medlem for 9de Kres sagt, at Udvalg maatte er ønskeligt. Det